

Vec C-203/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

11. máj 2020

Vnútroštátny súd:

Okresný súd Bratislava III (Slovensko)

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

11. máj 2020

Obvinení:

AB

CD

EF

GH

IJ

LM

NO

PR

ST

UV

WZ

BC

DE

FG

JL

OKRESNÝ SÚD BRATISLAVA III

Nám. Biely kríž č. 7, 836 07 Bratislava, Slovenská republika

V Bratislave dňa 11.05.2020

KANCELÁRIA SÚDNEHO DVORU EURÓPSKE ÚNIE

Rue du Fort Niedergrünwald

2925 Luxembourg

VEC: Predloženie návrhu na prejudiciálne konanie (článok 267 ZEÚ)

Návrh na naliehavé prejudiciálne konanie (článok 107 Rokovacieho poriadku)

Predseda senátu Okresného súdu Bratislava III, JUDr. Karol Posluch, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 46T 86/2017 podľa (per analogiam) § 224 ods. 7 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 (ďalej len "Tr.por.") a článku 267 Zmluvy o Európskej únii predkladá nasledovný návrh na prejudiciálne súdne konanie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a návrh na naliehavé prejudiciálne konanie podľa čl. 107 Rokovacieho poriadku.

Označenie účastníkov:

Konanie vedené proti:

1/ obžalovaný Ing. AB, v Bratislave, trvale bytom Námestie 1. mája 5, 811 06 Bratislava, Slovenská republika

Obhajoba /právni zástupcovia/:

JUDr. Michal Mandzák, Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., so sídlom Zámocká 5, 811 01 Bratislava, Slovenská republika, doručovanie elektronicky cez e-curia: mandzak@mandzak.com, obhajca výslovne súhlasil, s tým, aby mu boli prostredníctvom aplikácie e-Curia doručované všetky procesné písomnosti v zmysle článku 6 Rozhodnutia súdneho dvora z 13. septembra 2011 o podávaní a doručovaní procesných písomností prostredníctvom aplikácie e-Curia (2011/C 289/06),

Mgr. Marek Para, advokát, so sídlom Šancová 48, SK-811 05 Bratislava, kancelária Gagarinova 10/A, P.O.BOX č. 25, 821 05 Bratislava, Slovenská republika, email: para@para-advokat.com, doručovanie elektronicky cez e-curia: para@para-advokat.com, obhajca výslovne súhlasil, s tým, aby mu boli prostredníctvom aplikácie e-Curia doručované všetky procesné

písomnosti v zmysle článku 6 Rozhodnutia súdneho dvora z 13. septembra 2011 o podávaní a doručovaní procesných písomností prostredníctvom aplikácie e-Curia (2011/C 289/06),

JUDr. Ľubomír HLBOČAN, advokát, so sídlom Vajnorská 20, 831 03 Bratislava, Slovenská republika, (postačuje doručenie prvým dvom obhajcom),

JUDr. Ľubomír KAŠČÁK, advokát, so sídlom Horná 35, 974 01 Banská Bystrica, Slovenská republika (postačuje doručenie prvým dvom obhajcom).

2/ obžalovaný JUDr. CD, CSc., v Trnave, trvale bytom Gelnická ul. č. 10, 831 06 Bratislava, Slovenská republika

Obhajoba:

JUDr. Matej Krajčí, PhD., advokát, so sídlom Záhradnícka 51, 821 08 Bratislava, Slovenská republika, email: matej.krajci@upcmail.sk

3/ obžalovaný Mgr. EF, v Piešťanoch, trvalé bytom Nový rad č. 929/12, 900 51 Zohor, Slovenská republika

Obhajoba:

JUDr. Matej Krajčí, PhD., advokát, so sídlom Záhradnícka 51, 821 08 Bratislava, Slovenská republika, email: matej.krajci@upcmail.sk

4/ obžalovaný JUDr. GH, v Prahe, trvale bytom Wolkrova č. 1132/15, 851 01 Bratislava, Slovenská republika

Obhajoba: bez právneho zastúpenia

5/ obžalovaný IJ, v Bratislave, trvale bytom Cyrilova ul. č. 7, 821 08 Bratislava, Slovenská republika

Obhajoba:

JUDr. Miroslav Totkovič, advokát so sídlom Ružová dolina 21/A, 82108 Bratislava, Slovenská republika, email: aktotkovic@stonline.sk

6/ obžalovaný LM, v Bratislave, trvale bytom Jána Smreka č. 1663/26, 841 08 Bratislava, Slovenská republika

Obhajoba: bez právneho zastúpenia

7/ obžalovaný NO, v Bratislave, trvale bytom Hanulova č. 5, 841 01 Bratislava, Slovenská republika

Obhajoba:

JUDr. Matej Krajčí, PhD., advokát, so sídlom Záhradnícka 51, 821 08 Bratislava, Slovenská republika, email: matej.krajci@upcmail.sk

8/ obžalovaný Mgr. PR, v Bratislave, trvale bytom Škultétyho č. 2, 831 03 Bratislava, Slovenská republika

Obhajoba: bez právneho zastúpenia

9/ obžalovaný Ing. ST, v Piešťanoch, trvale bytom Vrbová č. 2, 821 07 Bratislava, Slovenská republika, t.č. na neznámom mieste, konanie proti ušlému,

Obhajoba:

JUDr. Martin Kanás, advokát, so sídlom Školská 3, 949 01 Nitra, Slovenská republika, email : kanas@kanas.sk

10/ obžalovaný Ing. UV, v Bratislave, trvale bytom Ľuda Zúbka č. 5, 841 01 Bratislava, Slovenská republika

Obhajoba:

JUDr. Michal Sklenár, advokát so sídlom Dunajská 30, 811 08 Bratislava, Slovenská republika, email: office@sklenarpartner.sk

11/ obžalovaný WZ, v Topoľčanoch, trvale bytom Senec, Lichnerova ul. č. 94/33, 903 01 Senec, Slovenská republika

Obhajoba:

JUDr. Michal Sklenár, advokát so sídlom Dunajská 30, 811 08 Bratislava, Slovenská republika, email : office@sklenarpartner.sk

12/ obžalovaný BC, v Martine, trvale bytom A. Stodolu č. 5015/5, 036 01 Martin, Slovenská republika

Obhajoba: bez právneho zástupcu

13/ obžalovaný DE, v Bratislave, trvale bytom Mánesovo nám. 1233/8, 851 01 Bratislava, Slovenská republika

Obhajoba: bez právneho zástupcu

14/ obžalovaný JUDr. FG, trvale bytom Olšovského 54, 901 01 Malacky, Slovenská republika

Obhajoba:

Mgr. Michal Kovarčík, advokát, so sídlom Obchodná 15, 811 06 Bratislava, Slovenská republika, email: kovarcikm@azet.sk

15/ obžalovaný JL, trvale bytom Vígľašská 9/A, 851 07 Bratislava, Slovenská republika

Obhajoba:

JUDr. Matej Krajci, PhD., advokát, so sídlom Záhradnícka 51, 821 08 Bratislava, Slovenská republika, email: matej.krajci@upcmail.sk

16/ poškodený Ing. HI, trvale bytom Pezinská 36, 900 21

Svätý Jur, Slovenská republika

právny zástupca – splnomocnený zástupca poškodeného:

JUDr. Ján Havlát, advokát, Rudnayovo námestie 1, 811 01 Bratislava, Slovenská republika, email: havlat@havlat.sk

17/ Obžaloba podaná:

Krajská prokuratúra v Bratislave, so sídlom Vajnorská 47, 812 56 Bratislava, Slovenská republika, sp. zn. 2Kv/28/2017/1 100, zastúpená

JUDr. Soňa Juríčková, prokurátorka, email: sona.jurickova@genpro.gov.sk

Okresný súd Bratislava III v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Poslúcha a prísediacich Ing. Kataríny Bursovej a Mgr. Silvie Orságovej, v trestnej veci Ing. AB a spol., pre trestný čin zavlčenia do cudziny spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 233 ods. 1. ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.06.2019 takto rozhodol:

I. Podľa § 188 ods. 1 písm. d), § 224 ods. 7 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 Okresný súd Bratislava III trestné konanie **p r e r u š u j e** a požiada Súdny Dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke.

II. Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie **predkladá nasledujúce prejudiciálne otázky** na rozhodnutie:

1/ Bráni vydaniu európskeho zatýkacieho rozkazu podľa Rámcového rozhodnutia č. 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (2002/584/SVV) prekážka „ne bis in idem“, a to s ohľadom čl. 50 Charty základných práv EU v prípade, ak trestná vec bola právoplatne ukončená súdnym rozhodnutím o oslobodení spod obžaloby alebo zastavení trestného stíhania, keď tieto rozhodnutia boli vydané na základe amnestie, ktorá bola po právoplatnosti týchto rozhodnutí zákonodarným orgánom zrušená a vnútroštátny právny poriadok ustanovuje, že zrušením takej amnestie sa zrušujú rozhodnutia štátnych orgánov v rozsahu, v ktorom boli vydané a odôvodnené na základe amnestií a milostí a zanikajú zákonné prekážky trestných

stíhaní, ktoré mali základ v takejto zrušenej amnestie, a to všetko bez osobitného súdneho rozhodnutia alebo súdneho konania?

2/ Je v súlade s právom na spravodlivé súdne konanie, ktoré je garantované čl. 47 Charty základných práv EÚ ako i s právom nebyť stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin, ktoré je garantované článkom 50 Charty základných práv EÚ, ako i s článkom 82 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, také ustanovenie vnútroštátneho zákona, ktoré bez rozhodnutia vnútroštátneho súdu priamo ruší rozhodnutie vnútroštátneho súdu o zastavení trestného stíhania, ktoré má podľa vnútroštátnej úpravy charakter konečného rozhodnutia s účinkami oslobodenia spod obvinenia, a na základe ktorého bolo trestné konanie s konečnou účinnosťou zastavené dôsledkom amnestie, ktorá bola vydaná v súlade s vnútroštátnym zákonom?

3/ Je v súlade so zásadou lojality podľa článku 4 odsek 3 Zmluvy o Európskej únii a článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako i s článkom 82 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako i s právom na spravodlivé súdne konanie, ktoré je garantované čl. 47 Charty základných práv EÚ ako i s právom nebyť stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin, ktoré je garantované článkom 50 Charty základných práv EÚ, také ustanovenie vnútroštátneho zákona, ktoré obmedzuje ústavný súd pri preskúmaní uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky o zrušení amnestie alebo individuálnej milosti prijatého podľa článku 86 písm. i) s Ústavou SR, len na posúdenie jej súladnosti s Ústavou SR, bez ohľadu na záväzné akty prijaté Európskou úniou, a to najmä Chartu základných práv EÚ, Zmluvy o fungovaní Európskej únie ako i Zmluvy o Európskej únii?

III. Okresný súd Bratislava III v súlade s ustanovením článku 107 Rokovacieho poriadku žiada Súdny dvor EÚ o prejednanie prejudiciálneho návrhu v rámci naliehavého konania, pretože sa jedná o vec súvisiacu s európskym zatýkacím rozkazom, ktoré sa v zmysle článku 17 ods. 1 Rámcového rozhodnutia č. 2002/584/SVV zo dňa 13.06.2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi prejednáva ako naliehavá záležitosť. (C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea; C-388/08 PPU, Leymann a Pustovarov; C-357/09 PPU, Kadzoev; C-105/10 PPU, Gataev a Gataeva; C-61/11 PPU, El Dridi Hassen).

I. Všeobecné odôvodnenie postupu súdu

1. Senát Okresného súdu Bratislava III rozhodol o predložení návrhu na prejudiciálne konanie na základe nasledujúcich skutočností. Dňa 27.11.2000 bola na tunajší súd podaná obžaloba Krajskej prokuratúry Bratislava, sp. zn. II KO 0047/2000-70, v bode 1/ na obvinených Ing. AB, JUDr. CD, CSc., JUDr. GH, Mgr. EF, IJ, Mgr. PR, LM a NO pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 (ďalej len „Trestný zákon“) spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, trestný čin zavlečenia do cudziny podľa § 233 ods. 1, ods. 2 písm. a)

Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, na obvinených Ing. ST, Ing. UV, WZ, BC pre trestný čin zavlečenia do cudziny podľa § 233 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 Trestného zákona, trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, v bode 2/ na obvineného DE pre trestný čin nadržovania podľa § 166 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ obvinení Ing. AB, JUDr. CD, CSc., Mgr. EF, JUDr. GH, IJ, LM, NO a Mgr. PR, ako príslušníci štátneho orgánu – Slovenskej informačnej služby v rozpore s jej pôsobnosťou uvedenou v § 1 ods. 2, úlohami uvedenými v § 2 a povinnosťami príslušníkov informačnej služby podľa § 7 zákona číslo 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe, obvinení Ing. ST, Ing. UV, WZ a BC, ako civilné osoby nespĺňajúce predpoklady podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona číslo 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe a členovia organizovanej skupiny, v ktorej boli rozdelené úlohy v úmysle poškodiť Ing. HI, na jeho ústavou zaručených právach tým, že po sledovaní, násilnom zadržaní a omámení bude daný k dispozícii rakúskej polícii spolu s jeho osobným motorovým vozidlom vyvezením do Rakúska, na území ktorého bol účinný na neho vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz z 18.11.1994, podieľali sa na spáchaní skutku tak, že obv. Ing. AB v postavení riaditeľa SIS v rámci vertikálneho systému riadenia ústnym pokynom Mgr. PR, príslušníkovi SIS zaradenému na oddelení obrany, ochrany a výcviku, presne nezisteného dňa v letných mesiacoch 1995 v objekte SIS v Bratislave na Kutuzovovej ulici prikázal vytvoriť organizovanú skupinu osôb z civilného sektoru na plnenie špeciálnych úloh pre potreby SIS, ktorý skupinu vytvoril a použil pri zadržaní HI dňa 31.08.1995.

JUDr. CD, CSc., riaditeľovi 46. odboru SIS – sledovania a operatívnej techniky presne nezisteného dňa v mesiaci auguste 1995 v rozpore s § 10 ods. 1 zákona číslo 46/1993 Z. z., nariadením riaditeľa SIS číslo 17/1994 o sledovaní osôb a vecí, prikázal použitie informačno – technických prostriedkov podľa § 12 ods. 1 písm. c) v rozpore s § 13 ods. 2 zákona číslo 46/1993 Z. z. na sledovanie XY a HI, ktorý v rozpore s článkom 7 ods. 1 nariadenia riaditeľa odboru sledovania a operatívnej techniky SIS číslo 4/1994 z 15.7.1994 nariadil sledovanie osoby XY, ktoré sa začalo 13.08.1995 o 10.30 hod. v Bratislave na Hraničnej ulici č. 5, hoci sledovací spis číslo 4600/337 pod krycím názvom „Únik“ bol založený až dňa 14.8.1995 a HI, ktoré sa začalo v meste Svätý Jur dňa 23.08.1995, hoci nebol

založený sledovací spis a splnené podmienky uvedené v článku 7 ods. 1 nariadenia číslo 4/1994.

JUDr. LP, riaditeľovi vnútorného spravodajstva 2. sekcie SIS dňa 28.08.1995 prikázal zabezpečiť pristavenie 5 osobných motorových vozidiel rôznych značiek z prostriedkov SIS na parkovisko pred Zimný štadión v Ružinove na deň 29.08.1995 a dňa 29.08.1995 prikázal určiť dvoch príslušníkov oddelenia špeciálnych operácií SIS s osobným motorovým vozidlom, ktorí mali na Stanovišti no Dolnozemskej ceste v Bratislave pri Interporsche Auto prevziať osobné motorové vozidlo s poškodeným HI a vyviezť ho do Rakúska, ktorý príkazy splnil a informoval o tom obv. Ing. AB.

V dobe od 28.08.1995 do 31.08.1995 prostredníctvom obvineného JUDr. CD, CSc., od vedúceho 1. oddelenia 46. odboru SIS, obvineného Mgr. EF preberal informácie o priebehu operatívneho rozpracovania a sledovania HI, prijímal rozhodnutia a dával ústne pokyny riaditeľovi 2. sekcie SIS a obv. JUDr. CD, CSc., smerujúce k vzájomnej koordinácii činnosti jednotlivých skupín realizujúcich sledovanie, zadržanie a prevoz poškodeného cez hranicu, ktoré vyústilo dňa 31.08.1995 o 10.47 hod. k zadržaniu HI za použitia hrozby strelnou zbraňou.

Obv. JUDr. CD, CSc. v postavení riaditeľa 46. odboru SIS dňa 13.08.1995 v Bratislave na Kukučínovej ul., v objekte SIS v rozpore s § 10 ods. 1 zákona číslo 46/1993 Z. z. a nariadením riaditeľa SIS číslo 17/1994 o sledovaní osôb a vecí dal ústny pokyn podriadenému vedúcemu 1. oddelenia obvinenému Mgr. EF na použitie informačno – technických prostriedkov podľa § 12 ods. 1 písm. c) zákona číslo 46/1993 Z. z. v rozpore s § 13 ods. 2 zákona číslo 46/1993 Z. z. na sledovanie osoby menom XY, ktoré sa začalo o 10.30 hod. v Bratislave na Hraničnej ulici č. 5 za účasti 13 príslušníkov SIS, 8 osobných motorových vozidiel a technických prostriedkov, pričom sám vykonával kontrolu nad sledovaním, napriek tomu, že vedel o nezákonnom postupe, nakoľko na použitie informačno – operatívnych prostriedkov nemal písomný súhlas riaditeľa SIS alebo ním poverenej osoby a na použitie informačno – technických prostriedkov predchádzajúci písomný súhlas službukonajúceho sudcu bývalého Mestského súdu v Bratislave.

Dňa 14.08.1995 po prerokovaní postupu s riaditeľom 2. sekcie SIS na základe toho dňa založeného sledovacieho spisu č. 4600/337, pod krycím názvom „Únik“ prikázal podriadeným príslušníkom SIS obv. EF a obv. IJ pokračovať v sledovaní XY do 26. 8. 1995.

Dňa 24.08.1995 v rozpore s nariadením riaditeľa SIS číslo 17/1994 o sledovaní osôb a vecí a článkom 7 ods. 1 nariadenia riaditeľa odboru sledovania a operatívnej techniky č. 4/1994 obv. Mgr. EF, vedúcemu 1. oddelenia 46. odboru SIS dal ústny pokyn na sledovanie HI v meste Svätý Jur a okolí, od ktorého prijímal a sám podával riaditeľovi SIS obv. Ing. AB informácie o priebehu operatívneho rozpracovania a sledovania HI.

V dňoch 30.08.1995 a 31.08.1995 riadil sledovanie, osobne prípadne prostredníctvom mobilného telefónu informoval riaditeľa 2. sekcie SIS a riaditeľa SIS obv. AB o sledovaní, prijímal od nich pokyny a prostredníctvom obv. Mgr. EF, ktorý sa nachádzal v meste Svätý Jur, riadil príslušníkov sledovacieho odboru.

Potom, ako HI dňa 31.8. 1995 o 10.30 hod. odišiel z domu osobným motorovým vozidlom zn. Mercedes Benz 190 D ŠPZ BLD 46-41, dal pokyn na jeho sledovanie a po jeho zastavení pod hrozbou použitia strelnej zbrane a zadržaní, na zablokovanie štátnej cesty číslo 11/502 osobnými motorovými vozidlami sledovacieho útvaru.

Obv. EF v postavení vedúceho 1. oddelenia 46. odboru SIS potom, ako v rámci vertikálneho systému riadenia dostal pokyn od riaditeľa 46. odboru obv. JUDr. CD, CSc. na použitie informačno – operatívnych prostriedkov podľa § 11 a informačno – technických prostriedkov podľa § 12 zákona číslo 46/1993 Z. z. na sledovanie osoby XY dňa 13.8.1995 v Bratislave v objekte SIS v rozpore s § 10 ods. 1 zák. č. 46/1993 Z. z., nariadením riaditeľa SIS č. 17/1994 a článkom 7 ods. 1 nariadenia riaditeľa odboru sledovania a operatívnej techniky číslo 4/1994 prikázal podriadeným príslušníkom SIS osobnými motorovými vozidlami sledovať XY, hoci vedel, že na použitie informačno – operatívnych prostriedkov nebolo vydané rozhodnutie riaditeľa SIS alebo ním poverenej osoby podľa § 11 ods. 2 a na použitie informačno – technických prostriedkov podľa § 12 ods. 1 písm. c) nedal predchádzajúci písomný súhlas službukonajúci sudca bývalého Mestského súdu v Bratislave podľa § 13 ods. 2 zák. č. 46/1993 Z. z. o SIS.

Dňa 27.08.1995 v Bratislave na Kukučínovej ulici v objekte SIS v rozpore s § 10 ods. 1 zák. č. 46/1993 Z. z. o SIS, nariadením riaditeľa SIS číslo 17/1994 o sledovaní osôb a vecí a článkom 7 ods. 1 nariadenia riaditeľa odboru sledovania a operatívnej techniky číslo 4/1994 prikázal svojmu zástupcovi obv. IJ a ďalším príslušníkom oddelenia z osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz 208 D ŠPZ BHH 42-69, ktorý dal umiestniť v meste Svätý Jur sledovať rodinný dom HI a osobnými motorovými vozidlami SIS jeho pohyb mimo mesta, a informovať ho o výsledku sledovania, hoci vedel, že o použití informačno – operatívnych prostriedkov podľa § 11 ods. 2 zák. č. 46/1993 Z. z. nerozhodol riaditeľ SIS alebo ním poverený príslušník a o použití informačno – technických prostriedkov podľa § 12 ods. 1 písm. b) a c) príslušný službukonajúci sudca bývalého Mestského súdu v Bratislave.

Dňa 31.08.1995 v meste Svätý Jur pomocou vysielacky a mobilného telefónu vydával pokyny podriadeným príslušníkom SIS a informoval o priebehu sledovania riaditeľa 46. odboru SIS obv. JUDr. CD, CSc., a potom, ako bol o 10.47 hod. za použitia hrozby strelnou zbraňou zadržaný HI, podieľal sa osobne motorovým vozidlom Mazda 626 ŠPZ BLE 58-92 na blokovaní štátnej cesty 1/502 pred prichádzajúcimi vozidlami.

Obv. IJ ako príslušník SIS v postavení zástupcu vedúceho 1. oddelenia 56. odboru SIS potom, ako v rámci vertikálneho systému riadenia dostal ústny pokyn od

riaditeľa 46. odboru SIS a vedúceho 1. oddelenia na použitie informačno – operatívnych prostriedkov podľa § 11 a informačno – technických prostriedkov podľa § 12 zák. č. 46/1993 Z. z. na sledovanie osoby XY dňa 13. 8. 1995 v Bratislave v objekte SIS v rozpore s § 10 ods. 1 zákona číslo 46/1993 Z. z., nariadením riaditeľa SIS číslo 17/1994 a článkom 7 ods. 1 nariadenia riaditeľa odboru sledovania a operatívnej techniky číslo 4/1994, prikázal podriadeným príslušníkom SIS osobnými motorovými vozidlami sledovať XY, hoci vedel, že na použitie informačno – operatívnych prostriedkov nebolo vydané rozhodnutie riaditeľa SIS alebo ním poverenej osoby podľa § 11 ods. 2 a na použitie informačno – technických prostriedkov podľa § 12 ods. 1 písm. c) nedal predchádzajúci písomný súhlas príslušný službukonajúci sudca bývalého Mestského súdu v Bratislave, pričom osobne vykonával kontrolu sledovania a o jeho priebehu informoval riaditeľa 46. odboru SIS obv. JUDr. CD.

Potom, ako dňa 27.08.1995 od riaditeľa 46. odboru prostredníctvom vedúceho 1. oddelenia dostal pokyn na sledovanie HI vo Svätom Juri bol dňa 28.08.1995 na Novej Pezinskej ulici číslo 2 umiestnený Mercedes Benz 208 D bielej farby, ŠPZ BHH 42-69, z ktorého príslušníci SIS pozorovali dom HI a rádiostanicou hlásili jeho odchod a motorovými vozidlami sledovali pohyb, pričom prostredníctvom mobilného telefónu informoval o priebehu sledovania vedúceho 1. oddelenia obv. EF.

Dňa 31.08.1995 plnil úlohy plánu zavlčenia tým, že po odchode HI z domu o 10.30 hod. osobným motorovým vozidlom zn. Mercedes Benz 190 D ŠPZ BLD 46-41 smerom na Bratislavu, jazdil za ním osobným motorovým vozidlom zn. Toyota Camri ŠPZ BLH 09-05 a potom ako o 10:47 hod. bol s hrozbou použitia strelnej zbrane zastavený na štátnej ceste 11/502, spolu s ďalšími vozidlami sledovacieho útvaru zablokoval prízjazdovú cestu.

Obv. Mgr. PR ako príslušník SIS na základe pokynu riaditeľa SIS obv. Ing. AB v presne nezistených dňoch mesiaca august 1995 zorganizoval skupinu, v ktorej boli obv. Ing. ST, obv. UV, obv. WZ a obv. BC, a následne plnil úlohy koordinátora medzi organizátormi zavlčenia a členmi tejto skupiny, s ktorou dňa 29. 8. 1995 na parkovisku na Ružinovskej ulici v Bratislave prevzal osobné motorové vozidlá patriace SIS, ktorými v nasledujúcich dňoch sledoval v meste Svätý Jur a v Modre pohyb Ing. HI s cieľom zadržať ho a odovzdať ďalším príslušníkom SIS, ktorí ho mali prepraviť do Rakúskej republiky.

Dňa 31.08.1995 o 10.30 hod. potom ako z informácie príslušníka SIS zo sledovacieho Mercedesu Benz 208 D sa dozvedeli, že HI odišiel z domu smerom na Bratislavu, obehli kolónu osobných motorových vozidiel SIS sledujúcich jeho Mercedes. O 10.47 hod. na štátnej ceste číslo 11/502 pri Poľnohospodárskom družstve osobným motorovým vozidlom Seat Toledo červenej farby spredu a Seat Ibiza zelenej farby z boku zablokovali osobné motorové vozidlo s HI.

S namierenou pištoľou vyzvali HI ml., aby vystúpil z auta, a keď nereagoval, násilne ho vytiahli a hoci sa bránil, premiestnili ho do zadnej časti Seatu Toledo.

Nasadili mu na hlavu modré vrece a na ruky putá, a zmocnili sa jeho osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz 190 D ŠPZ BLD 46-41. Potom, ako počas jazdy smerom na Vajnory pokúsil sa HI vyskočiť z auta, udierali ho päťami po tvári, paralyzátorom mu dávali elektrošoky na pohlavný úd a násilím ho prinútili vypiť z dvoch fliaš whisky, čím ho uviedli do stavu opitosti.

Obvinený PR o priebehu akcie mobilným telefónom informoval riaditeľa 2. sekcie SIS a ten obv. Ing. AB. Takto ho previezli na Dolnozemskú cestu v Bratislave, kde HI ml. odovzdali ďalším príslušníkom SIS.

Obv. JUDr. GH ako príslušník SIS zaradený vo funkcii vedúceho oddelenia inšpekcie 2. sekcie SIS v rámci vertikálneho systému riadenia plnil pokyny riaditeľa SIS obv. Ing. AB a riaditeľa 2. sekcie SIS pri sledovaní osoby XY, hoci vedel, že na použitie informačno – operatívnych prostriedkov nebolo vydané rozhodnutie riaditeľa SIS alebo ním poverenej osoby podľa § 11 ods. 2 zák. č. 46/1993 Z. z. o SIS a v jednom prípade túto osobu doprevádzal z Bratislavy do Levoče a späť a kryl jej prejazd bez dokladov cez hranicu do Rakúska a z Maďarska, a v dňoch 30. a 31.08.1995 na hraničnom priechode Bratislava-Berg a Jarovce-Kittsee zabezpečoval bezproblémový prechod štátnej hranice cez hraničný priechod Bratislava-Berg pre obvinených LM a NO, ktorí osobným motorovým vozidlom zn. Mercedes Benz 190 D ŠPZ BLD 46-41 previezli poškodeného Ing. HI do Rakúska.

Obv. LM a obv. NO ako príslušníci oddelenia špeciálnych operácií 2. sekcie SIS v rámci vertikálneho systému riadenia plnili úlohy riaditeľa 2. sekcie SIS tým, že dňa 30.08.1995 v Bratislave-Petržalke pri objekte Interporsche Auto spol. s r.o. na Dolnozemskej ceste čakali na osobné motorové vozidlo s HI, ktorého mali previezť do Rakúska. Nakoľko sa v uvedený deň plán nerealizoval, dňa 31.08.1995 asi o 14.00 hod. na rovnakom mieste prevzali od obvineného Mgr. PR, obvineného WZ a obvineného BC osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz 190 D ŠPZ BLD 46-41 s HI, ktorý bol v bezvedomí, a na zadnom sedadle ho previezli cez diplomatickú zónu hraničného priechodu Petržalka-Berg.

Nakoľko na parkovisku v Bergu sa nenachádzal príslušný pracovník rakúskej pasovej kontroly, telefonicky sa spojili s riaditeľom 2. sekcie, ktorý na príkaz obv. Ing. AB dal pokyn odviezť poškodeného do Hainburgu.

Na pokyn obv. Ing. AB bol do Rakúska poslaný príslušník SIS, ktorý oznámil na Policajnú stanicu v Hainburgu výskyt vozidla s hľadanou osobou. O 16.30 hod. obv. Ing. AB mobilným telefónom oznámil ZZ výskyt poškodeného s autom v Hainburgu a o 17.00 hod. na základe telefonátu bol HI zadržaný rakúskou políciou, pričom fyzickým útokom obvinených mu boli spôsobené drobné poranenia a vyvezením do Rakúska a následným vzatím do väzby bol porušený článok 23 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého občana nemožno nútiť, aby opustil vlasť, nemožno ho vyhostiť ani vydať inému štátu.

Poškodenému HI bola spôsobená škoda v súvislosti s jeho pobytom v Rakúsku nákladmi za právne zastupovanie v celkovej sume 478241,13 ATS.

2/ obvinený DE ako príslušník SIS sa dňa 6. 9. 1995 na základe pokynu priameho nadriadeného vedúceho I. oddelenia 46. odboru SIS Mgr. EF skontaktoval s príslušníkom policajného zboru v obci Vojka nad Dunajom, okres Dunajská Streda, od ktorého žiadal formou úradného záznamu potvrdiť, že skriňové motorové vozidlo zn. Mercedes Benz 208 D ŠPZ BHH 42-59 bielej farby sa v dňoch 28. 8. 1995 až 31. 8. 1995 nachádzalo v jeho služobnom obvode. Potom, ako príslušník policajného zboru odmietol splniť túto požiadavku, dňa 13. 9. 1995 asi o 13.00 hod. v Bratislave na Jurigovom nám. v sklenárstve Ložan dali vyrezať priehľadné sklá v hodnote 2 766,- Sk, ktorými nahradili sklá s nepriehľadnou fóliou na Mercedese Benz 208 D s tým, aby svedkovia v trestnom konaní zavlečenia HI do cudziny vozidlo nespoznali ako to, ktoré parkovalo na rohu Novej Pezinskej ulice a Krajinskej cesty pred domom číslo 2 a z ktorého príslušníci SIS sledovali dom HI v dňoch 28.8.1995 až 31.8.1995, hoci vedel, že dňa 31. 8. 1995 pri jazde do Bratislavy na štátnej ceste 11/502 bol zablokovaný Mercedes HI, ktorého sa za použitia násilia zmocnili a zavliekli do Rakúska, kde bol v Hainburgu zadržaný rakúskymi policajnými orgánmi vo svojom motorovom vozidle, pričom konal tak v úmysle, aby nevyšlo najavo, že trestný čin spáchali príslušníci SIS a aby osoby podieľajúce sa na trestnom čine zavlečenia unikli trestnému stíhaniu.

2. Uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 14.06.2017 bola podľa § 23 ods. 3 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 spojená k vyššie uvedenej trestnej veci aj trestná vec vedená pod sp. zn. 2T 62/2017 proti obvineným Ing. AB, Ing. CD, JUDr. FG, Mgr. EF, IJ a JL, na ktorých bola podaná obžaloba pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa vo forme pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 § 158 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. c) Tr. zákona účinného do 31.12.2005, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že Ing. AB, JUDr. CD CSc., JUDr. FG, Mgr. EF, IJ, JL ako príslušníci štátneho orgánu - Slovenskej informačnej služby v rozpore s jej pôsobnosťou uvedenou v § 1 ods. 2, úlohami uvedenými v § 2 a povinnosťami príslušníkov informačnej služby podľa § 7 zák. č. 46/1993 Z.z. o SIS v úmysle dokladovo zakryť likvidáciu Mercedesu použitého v mesiaci júl 1995 na sledovanie reštaurátora UP v obci Dolná Ves a v mesiaci august 1995 na sledovanie HI mladšieho v meste Svätý Jur podieľali sa na spáchaní skutku tak, že JL zaradený na 1. oddelení 46. odboru SIS dňa 22.12.1995 v Bratislave v objekte SIS hoci vedel, že v nočnej dobe z 18.12.1995 na 19.12.1995 v Michalovciach nebolo odcudzené osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz 208D bielej farby KB 3350 EČ 111018 patriace SIS, počas služobnej cesty na východnom Slovensku ktorú nevykonal s IJ, poskytol nepravdivé údaje vo svojom vyjadrení, ktoré bolo podkladom pre nezákonný postup vyšetrovacej komisie a nadriadených funkcionárov SIS, JUDr. CD CSc. ako riaditeľ ústavu 94. SIS dňa 28.12.1995 vo svojom hlásení udalosti uviedol nepravdivé údaje o služobnej akcii na východnom Slovensku, svojej účasti na mieste odcudzenia vozidla a nájdení ŠPZ z Mercedesu Benz 208D a dňa 26.01.1996 rozkazom č. 6 zriadil vyšetrovaciu komisiu útvaru

94. k vyšetreniu škody na odcudzenom služobnom motorovom vozidle, JUDr. FG zaradený ako vedúci autodopravy útvaru 94 ako predseda komisie nezabezpečil dôsledné vyšetrenie vzniknutej udalosti a spolu s členmi komisie EF zaradeným ako vedúci 1. oddelenia 46. odboru SIS a IJ – vedúcim 1. smeny 1. oddelenia 46. odboru SIS nepreskúmali okolnosti odcudzenia vozidla a hoci vedeli, že nebolo odcudzené, potvrdili správnosť údajov, znížili hodnotu uvedeného vozidla a dňa 07.02.1996 navrhli riaditeľovi SIS odložiť veci do doby nájdenia motorového vozidla apo desiatich rokoch odpísať škodu na náklady štátu, s čím súhlasil JUDr. CD CSc. ako riaditeľ útvaru 94 SIS, Ing. AB ako riaditeľ SIS a štatutárny zástupca v rozpore s ustanovením § 3 ods. 2 zák. č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení noviel, hoci vedel, že podriadení príslušníci SIS neoznámili odcudzenie vozidla príslušným policajným orgánom, nepostupoval podľa § 8 ods. 1 Tr. por., nevykonával opatrenia na zistenie, či skutočne došlo k trestnému činu, osvojil si nepravdivé zistenia komisie, súhlasil s jej návrhom a odporúčaním JUDr. CD CSc. a dňa 12.03.1996 rozhodnutím č. 94-IV/0078/96 podľa § 127 ods. 1 zák. č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov PZ rozhodol o odložení veci odpisu škody na dobu 10 rokov a po uplynutí tejto doby povolil túto odpísať na náklady štátu, hoci zákon o policajnom zbore takúto možnosť nepripúšťal, čím spôsobili SIS škodu v sume 1.454.434,- Sk.

3. Uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.06.2001, sp. zn. 5T 119/2000, bolo trestné stíhanie voči všetkým obžalovaným zastavené z dôvodu, že sú účastní amnestie vyhlásenej predsedom vlády Slovenskej republiky dňa 03.03.1998. Uvedené uznesenie bolo dňa 05.06.2002 potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave a nadobudlo právoplatnosť.
4. Dôvodom na ďalšie konanie tunajšieho súdu je Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.05.2017, sp. zn. PL ÚS 7/2017, v ktorom rozhodol, že uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky č. 570 zo dňa 05.04.2017 o zrušení článku V a článku VI rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky z 03.03.1998 o amnestii uverejneného pod číslom 55/1998 Z. z., rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky z 07.07.1998 o amnestii uverejnenom pod číslom 214/1998 Z. z. a rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky v konaní o milosť pre obvineného zo dňa 12.12.1997, č. k. 3573/96-72-2417 je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky.
5. Obhajoba podala po obnovení trestného konania na tunajší súd opakované podnety na prerušenie konania a podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania Súdnym dvorom Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) a to vo veci výkladu článku 47, článku 50, článku 48 ods. 2 Charty základných práv EÚ (ďalej len „Charta“), Rámcového rozhodnutia č. 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (2002/584/SVV), v spojení s dotknutými článkami Smernice č. 2012/13 (o práve na informácie v trestnom konaní) a Smernice 2016/343/EÚ (o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinoty a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní).

6. Podkladom pre tento návrh majú byť právne nejasnosti v súvislosti s prijatou vnútroštátnou úpravou, a to konkrétne v súlade s ustanovením šiesteho oddielu Zákona o Ústavnom súde (a to konkrétne § 48a § 48b), ustanoveniami Ústavného zákona č. 71/2017 ako i Uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky z 5. apríla 2017 číslo 570 o zrušení článku V a článku VI rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky z 3. marca 1998 o amnestii uverejneného pod číslom 55/1998 Z. z., rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky zo 7. júla 1998 o amnestii uverejneného pod číslom 214/1998 Z. z. a rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky v konaní o milosť pre obvineného zo dňa 12. decembra 1997 č. k. 3573/96-72-2417, uverejnenom v Zbierke zákonov č. 74/2017 Z.z. (ďalej aj ako “Uznesenie”). Predmetným uznesením malo dôjsť k zrušeniu amnestii, na základe ktorých bolo inter alia vydané Uznesenie o zastavení trestného stíhania voči Ing. AB a spol., a to Uznesením Okresného súdu Bratislava III, spis. zn. 5T 119/00 zo dňa 29.06.2001 ako i Uznesením Krajského súdu v Bratislave, spis. 5 To 179/01. V danej veci bola obžaloba podaná i voči Ing. ST, narodenému 16.05.1961 (ďalej aj ako “Ing. ST”), voči ktorému vznikla potreba vydať vnútroštátny príkaz na zatknutie, európsky zatýkací rozkaz ako i medzinárodný zatýkací rozkaz.
7. Okresný súd Bratislava III po preskúmaní spisového materiálu ako vnútroštátny súd má za to, že rozhodnutie Súdneho dvoru EÚ je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia (Článok 267 druhý odsek ZFEÚ).

II. Právny rámec

A. Právo Únie

8. V zmysle článku 82 Zmluvy o fungovaní Európskej únie platí:
- „1. Justičná spolupráca v trestných veciach v Únii je založená na zásade vzájomného uznávania rozsudkov a iných justičných rozhodnutí a zahŕňa aproximáciu zákonov a iných právnych predpisov členských štátov v oblastiach uvedených v odseku 2 a článku 83. Európsky parlament a Rada prijímú v súlade s riadnym legislatívnym postupom opatrenia zamerané na:
- a) vytvorenie pravidiel a postupov na zabezpečovanie uznávania všetkých foriem rozsudkov a iných súdnych rozhodnutí v celej Únii;
  - b) predchádzanie sporom o právomoc medzi členskými štátmi a ich riešenie;
  - c) podpory vzdelávania sudcov a justičných pracovníkov;
  - d) uľahčovanie spolupráce medzi justičnými orgánmi alebo rovnocennými orgánmi členských štátov v rámci trestného stíhania a výkonu rozhodnutí.
9. Európsky parlament a Rada môžu v súlade s riadnym legislatívnym postupom prostredníctvom smerníc ustanoviť minimálne pravidlá s cieľom uľahčiť v

potrebnom rozsahu vzájomné uznávanie rozsudkov a iných justičných rozhodnutí, ako aj policajnú a justičnú spoluprácu v trestných veciach, ktoré majú cezhraničný rozmer.

10. Tieto minimálne pravidlá zohľadňujú rozdiely medzi právnymi tradíciami a systémami členských štátov.

Týkajú sa:

a) vzájomnej prípustnosti dôkazov medzi členskými štátmi;

b) práv jednotlivcov v trestnom konaní;

c) práv obetí trestných činov;

d) ďalších osobitných aspektov trestného konania, ktoré Rada vopred určí rozhodnutím; pri prijímaní tohto rozhodnutia sa Rada uznáva jednomyseľne po udelení súhlasu Európskeho parlamentu. Prijatie minimálnych pravidiel uvedených v tomto odseku nebráni členským štátom zachovať alebo zaviesť vyššiu úroveň ochrany pre jednotlivcov.

11. Ak sa člen Rady domnieva, že navrhovanou smernicou uvedenou v odseku 2 by mohli byť dotknuté základné aspekty jeho systému trestného súdnictva, môže požiadať, aby o návrhu smernice rokovala Európska rada. V takom prípade sa riadny legislatívny postup pozastaví. Európska rada po prerokovaní v prípade dosiahnutia konsenzu vráti do štyroch mesiacov od tohto pozastavenia návrh späť Rade, čím sa ukončí pozastavenie riadneho legislatívneho postupu. Ak sa konsenzus nedosiahne a ak si aspoň deväť členských štátov želá na základe dotknutého návrhu smernice nadviazať posilnenú spoluprácu, v rovnakej lehote to oznámia Európskemu parlamentu, Rade a Komisii. V takom prípade sa povolenie uskutočňovať posilnenú spoluprácu podľa článku 20 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 329 ods. 1 tejto zmluvy považuje za udelené a uplatnia sa ustanovenia o posilnenej spolupráci.“

12. V zmysle článku 47 Charty základných práv EÚ platí:

„Každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať. Právna pomoc sa poskytuje osobám, ktoré nemajú dostatočné prostriedky v prípade, ak je táto pomoc potrebná na zabezpečenie efektívneho prístupu k spravodlivosti.“

13. V zmysle článku 48 ods. 2 Charty základných práv EÚ platí:

„Každý, kto je obvinený, má zaručené právo na obhajobu.“

14. V zmysle článku 50 Charty základných práv EÚ platí:

„Nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní za trestný čin, za ktorý už bol v rámci Únie oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom v súlade so zákonom.“

15. V zmysle článku 1 ods. 1 Rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV platí:

„Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.“

16. V zmysle článku 1 ods. 2 Rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV platí:

„Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.“

17. V zmysle článku 1 ods. 3 Rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV platí:

„Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.“

18. V zmysle článku 3 Rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV označeného ako „Dôvody pre povinné nevykonanie európskeho zatykača“ platí:

„Súdny orgán členského štátu výkonu (ďalej len „vykonávajúci súdny orgán“) odmietne vykonať európsky zatykač v nasledujúcich prípadoch:

1. ak sa na trestný čin, ktorý je dôvodom zatykača, vzťahuje amnestia vo vykonávajúcim členskom štáte, pričom tento štát má právomoc stíhať trestný čin podľa svojho vlastného trestného práva;

2. ak vykonávajúci súdny orgán je informovaný o tom, že požadovaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy za predpokladu, že ak bol vynesенý rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo je v súčasnosti vykonávaný alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu vynášajúceho rozsudok; ak osoba, na ktorú je vydaný európsky zatykač, sa nemôže vzhľadom na svoj vek považovať za trestnoprávne zodpovednú za činy, ktoré sú dôvodom zatykača, podľa právnych predpisov vykonávajúceho štátu.“

19. V zmysle článku 7 Smernice 2012/13 platí:

1. Ak je určitá osoba zatknutá a zadržaná počas ktoréhokoľvek štádia trestného konania, členské štáty zabezpečia, aby sa zatknutej osobe alebo jej advokátovi sprístupnili dokumenty týkajúce sa daného prípadu, ktoré majú príslušné orgány v držbe a ktoré sú podstatné pre účinné napadnutie zákonnosti zatknutia alebo zadržania v súlade s vnútroštátnym právom.

2. Členské štáty zabezpečia, aby bol podozrivým alebo obvineným osobám alebo ich advokátom zabezpečený prístup aspoň k všetkým dôkazom, ktoré majú v držbe príslušné orgány, svedčiacim v prospech či neprospech týchto osôb, aby sa zaručilo spravodlivé súdne konanie a príprava obhajoby.

3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, prístup k materiálom uvedeným v odseku 2 sa poskytne včas, aby sa tým umožnilo účinné uplatnenie práva na obhajobu, a najneskôr pri podaní obžaloby súdu na účel vynesenia rozsudku. Ak neskôr príslušné orgány získajú ďalšie dôkazy, prístup k nim poskytnú včas na to, aby sa mohli vziať do úvahy.

4. Odchylné od odsekov 2 a 3, a pokiaľ tým nie je ohrozené právo na spravodlivý proces, možno prístup k určitým materiálom odmietnuť, ak by takýto prístup viedol k vážnemu ohrozeniu života alebo základných práv inej osoby alebo ak je odmietnutie prístupu nevyhnutné na ochranu dôležitého verejného záujmu, ako napríklad v prípade, ak by prístup mohol ohroziť prebiehajúce vyšetrovanie alebo vážnym spôsobom poškodiť bezpečnosť členského štátu, v ktorom trestné konanie prebieha. Členské štáty zabezpečia, aby v súlade s postupmi zakotvenými vo vnútroštátnom práve rozhodol o odmietnutí prístupu k určitým materiálom v súlade s týmto odsekom justičný orgán alebo aby aspoň toto rozhodnutie podliehalo súdnemu preskúmaniu. 5. Prístup k materiálom podľa tohto článku sa poskytne bezplatne.”

20. V zmysle článku 8 ods. 2 Smernice 2012/13 platí:

„Členské štáty zabezpečia, aby podozrivé alebo obvinené osoby alebo ich advokáti mali právo namietat' v súlade s postupmi ustanovenými vo vnútroštátnom práve voči neposkytnutiu informácií alebo voči odmietnutiu poskytnúť tieto informácie príslušnými orgánmi v súlade s touto smernicou.“

21. V zmysle článku 8 ods. 1 Smernice 2016/343 platí:

„Členské štáty zabezpečia, aby podozrivé a obvinené osoby mali právo byť prítomné na súdnom konaní vo vlastnej veci.“

22. V zmysle článku 9 Smernice 2016/343 platí:

„Členské štáty zabezpečia, aby v prípadoch, keď podozrivé alebo obvinené osoby neboli prítomné na súdnom konaní vo vlastnej veci a keď neboli splnené podmienky stanovené v článku 8 ods. 2, mali právo na nové súdne konanie alebo iný zákonný opravný prostriedok, ktorý umožní nové posúdenie skutkovej podstaty veci vrátane preskúmania nových dôkazov a môže viesť k zmene pôvodného rozhodnutia. V tejto súvislosti členské štáty zabezpečia, aby uvedené podozrivé a obvinené osoby mali právo byť prítomné, efektívne sa zúčastňovať v súlade s postupmi podľa vnútro- štátneho práva a uplatňovať svoje právo na obhajobu.“

23. V zmysle článku 10 ods. 1 Smernice 2016/343 platí:

„Členské štáty zabezpečia, aby podozrivé a obvinené osoby mali účinné opravné prostriedky v prípade porušenia ich práv vyplývajúcich z tejto smernice.“

24. V zmysle článku 14 ods. 1 Smernice 2016/343 platí:

„Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 1. apríla 2018. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.“

B. Slovenské právo

25. V zmysle článku 86 písm. i/ (účinného od 04.04.2017) Ústavy SR do pôsobnosti Národnej rady patrí i:

„uznášať sa o zrušení rozhodnutia prezidenta podľa čl. 102 ods. 1 písm. j), ak odporuje princípom demokratického a právneho štátu; prijaté uznesenie je všeobecne záväzné a vyhlasuje sa rovnako ako zákon.“

26. Článok 129a Ústavy SR (účinný od 04.04.2017) priznáva Ústavnému súdu SR nasledovnú právomoc:

„Ústavný súd rozhoduje o súlade uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky o zrušení amnestie alebo individuálnej milosti prijatého podľa čl. 86 písm. i) s Ústavou Slovenskej republiky. Ústavný súd začne konanie vo veci podľa prvej vety bez návrhu; čl. 125 sa použije primerane.“

27. Článok 154f Ústavy SR (účinný od 04.04.2017) retroaktívne zavádza i nasledovné účinky:

„(1) Ustanovenia čl. 86 písm. i), čl. 88a a čl. 129a sa vzťahujú aj na článok V a článok VI rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky z 3. marca 1998 o amnestii uverejneného pod číslom 55/1998 Z. z., rozhodnutie predsedu vlády Slovenskej republiky zo 7. júla 1998 o amnestii uverejnené pod číslom 214/1998 Z. z. a rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky v konaní o milosť pre obvineného zo dňa 12. decembra 1997 č. k. 3573/96-72-2417.“

(2) Zrušením amnestií a milostí podľa odseku 1

a) sa zrušujú rozhodnutia štátnych orgánov v rozsahu, v ktorom boli vydané a odôvodnené na základe amnestií a milostí uvedených v odseku 1 a

b) zanikajú zákonné prekážky trestných stíhaní, ktoré mali základ v amnestiách a milostiach uvedených v odseku 1; doba trvania týchto zákonných prekážok sa nezapočítava do premlčacích dôb vzťahujúcich sa na skutky, ktorých sa amnestie a milosti uvedené v odseku 1 týkajú“

28. Šiesty oddiel Zákona o ústavnom súde (účinný od 04.04.2017) upravuje konanie o súlade uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky o zrušení individuálnej milosti alebo amnestie v § 48a a § 48b nasledovne:

„§ 48a

Na konanie o preskúmaní uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky schváleného podľa čl. 86 písm. i) Ústavy sa primerane použijú ustanovenia § 19 až 41b, ak § 48b neustanovuje inak.

§ 48b

(1) Ústavný súd začne konanie vo veci podľa čl. 129a Ústavy bez návrhu, konanie sa začína dňom vyhlásenia uznesenia schváleného Národnou radou Slovenskej republiky podľa čl. 86 písm. i) Ústavy v Zbierke zákonov.

(2) Účastníkom konania je len Národná rada Slovenskej republiky.

(3) Vedľajším účastníkom konania je vláda Slovenskej republiky zastúpená

Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, ak sa koná o uznesení, ktorým sa zrušila amnestia a prezident Slovenskej republiky, ak sa koná o uznesení, ktorým sa zrušila individuálna milosť.

(4) Pred rozhodnutím vo veci samej podľa tohto oddielu si predseda Ústavného súdu vyžiada

a) stanovisko Národnej rady Slovenskej republiky spolu s pripojeným záznamom o diskusii na jej schôdzi k uzneseniu schválenému Národnou radou Slovenskej republiky podľa čl. 86 písm. i) Ústavy,

b) stanovisko prezidenta Slovenskej republiky a

c) stanovisko vlády Slovenskej republiky; stanovisko za vládu Slovenskej republiky predkladá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

(5) Plénum Ústavného súdu rozhoduje vo veci samej nálezom. Nález sa doručuje Národnej rade Slovenskej republiky a vláde Slovenskej republiky, ak ide o amnestiu a prezidentovi, ak ide o individuálnu milosť. Predseda Ústavného súdu môže rozhodnúť, že nález sa doručí aj ďalším osobám.

(6) Ústavný súd rozhodne o súlade uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky o zrušení amnestie alebo individuálnej milosti alebo jeho časti do 60 dní odo dňa začatia konania; ak Ústavný súd v tejto lehote nerozhodne, konanie sa zastaví.

(7) Uznesenie o zastavení konania alebo zamietnutí návrhu vytvára prekážku veci rozhodnutej, ktorá vylučuje ďalší prieskum uznesenia Národnej rady

Slovenskej republiky o zrušení amnestie alebo individuálnej milosti Ústavným súdom Slovenskej republiky.“

29. Zákon č. 153/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov v § 1 ods. 1 ustanovuje:

„Tento zákon upravuje postup slovenských orgánov pri vydávaní osôb medzi členskými štátmi Európskej únie na základe európskeho zatýkacieho rozkazu a s tým súvisiace konanie.“

30. Zákon č. 153/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov v § 5 ods. 1 až 3 ustanovuje:

„1/ Ak existuje predpoklad, že by sa obvinený mohol zdržiavať alebo sa zdržiava v inom členskom štáte a je potrebné ho vyžiadať, vydá vo vzťahu k nemu predseda senátu alebo sudca príslušného súdu európsky zatýkací rozkaz. V prípravnom konaní vydá európsky zatýkací rozkaz na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie.

2/ Európsky zatýkací rozkaz podľa odseku 1 možno vydať, ak je vo vzťahu k obvinenému pre rovnaký skutok vydaný príkaz na zatknutie, medzinárodný zatýkací rozkaz alebo rozhodnutie, ktorým bol právoplatne a vykonateľné uložený trest odňatia slobody.

3/ Súd európsky zatýkací rozkaz nevydá, ak je pred jeho vydaním zrejmé, že by vyžiadanim z cudziny bola osobe, o ktorej vydanie ide, spôsobená ujma neprímeraná významu trestného konania alebo následkom trestného činu.“

31. Zákon č. 153/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov v § 23 ods. 1 písm. a/ a b/ ustanovuje:

„1/ Vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmieta, ak

- a) sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,
- b) vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vyneseny...“

32. Podľa § 188 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 po predbežnom prejednaní obžaloby súd

a)

postúpi vec príslušnému súdu, ak nie je sám na jej prejednanie príslušný,

b)

postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 171 ods. 1,

c)

trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 172 ods. 1,

d)

trestné stíhanie preruší, ak sú tu okolnosti uvedené v § 173 ods. 1 písm. a) až e) alebo podľa § 224 ods. 6 alebo 7,

e)

vráti vec prokurátorovi na došetrenie, ak je to potrebné na odstránenie závažných procesných chýb prípravného konania alebo na objasnenie základných skutkových okolností, bez ktorých nie je možné rozhodnúť na hlavnom pojednávaní a v konaní pred súdom by bolo také došetrenie spojené s výraznými ťažkosťami alebo by bolo zrejme na ujmu rýchlosti konania,

f)

trestné stíhanie podmienene zastaví podľa § 307 alebo rozhodne o schválení zmiernu podľa § 309 alebo

g)

postúpi vec samosudcovi, ak je podľa § 314a ods. 1 príslušný vykonávať o nej konanie; samosudca je týmto rozhodnutím viazaný.

33. Podľa § 188 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 po predbežnom prejednaní obžaloby môže súd tiež zastaviť trestné stíhanie, ak sú tu okolnosti uvedené v § 172 ods. 2 alebo 3.
34. Podľa § 188 ods. 3 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 po predbežnom prejednaní obžaloby môže súd tiež prerušiť trestné stíhanie, ak sú tu okolnosti uvedené v § 173 ods. 2.
35. Podľa § 188 ods. 4 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 proti rozhodnutiu podľa ods. 1 písm. a) až f) a podľa odsekov 2 a 3 môžu prokurátor aj obvinený podať sťažnosť, ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania, odkladný účinok.
36. Podľa § 224 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 súd preruší trestné stíhanie, ak zistí za hlavného pojednávania, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 173 ods. 1 písm. b) až e).

37. Podľa § 224 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 súd preruší trestné stíhanie aj vtedy, keď nemožno obžalovanému doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie.
38. Podľa § 224 ods. 3 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 súd môže prerušiť trestné stíhanie, ak zistí za hlavného pojednávania, že sú tu okolnosti uvedené v § 173 ods. 2.
39. Podľa § 224 ods. 4 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 ak odpadne dôvod prerušenia, súd v trestnom stíhaní pokračuje.
40. Podľa § 224 ods. 5 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 proti rozhodnutiu, ktorým súd trestné stíhanie prerušil alebo ktorým návrh na pokračovanie v ňom zamietol, môže prokurátor podať sťažnosť.
41. Podľa § 224 ods. 6 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 súd preruší trestné stíhanie, ak sa domnieva, že všeobecne záväzný právny predpis nižšej právnej sily, ktorého použitie je v danej trestnej veci rozhodné pre rozhodovanie o vine a treste, je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, a podá návrh na začatie konania pred Ústavným súdom. Nález Ústavného súdu je preň a pre ostatné všeobecné súdy záväzný.
42. Podľa § 224 ods. 7 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 súd preruší trestné stíhanie, ak požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke.
43. Podľa § 564 ods. 1 Trestného poriadku účinného od 01.01.2006 trestné stíhanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona a úkony v ňom vykonané majú rovnaké účinky ako trestné stíhanie začaté a úkony vykonané podľa tohto zákona.
44. Podľa § 564 ods. 3 Trestného poriadku účinného od 01.01.2006 vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na okresný súd pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie okresný súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu vykoná krajský súd podľa doterajších predpisov. Rovnako sa postupuje, ak vec postúpil okresnému súdu na vykonanie konania nepríslušný súd.
45. Nakoľko obžaloba na vyššie uvedené osoby bola podaná dňa 27.11.2000, okresný súd musí v zmysle zákonnej úpravy postupovať podľa ustanovení Trestného poriadku č. 141/1961 Zb., ktorý bol účinný do 31.12.2005.

III. Skutkový stav

46. Ing. ST a ďalšie osoby, vrátane Ing. AB, boli trestne stíhané v trestnom konaní právoplatne ukončenom uznesením Okresného súdu Bratislava III, spis. zn. 5T 119/00 zo dňa 29.06.2001, ktoré riadne nadobudlo právoplatnosť a

vykonateľnosť. Podľa vnútroštátnej úpravy je toto uznesenie konečné, má meritómy charakter a má účinky oslobodzujúceho rozsudku. Uznesenie o zastavení trestného stíhania bolo čiastočne odôvodnené amnestiou vydanou predsedom vlády SR zastupujúcim prezidenta SR 03.03.2008.

47. Základným dôsledkom zmien prijatých v roku 2017, a to ústavným zákonom č. 71/2017 Z.z. a novelou zákona o Ústavnom súde (zákon č. 72/2017 Z.z.), bol nález ÚS SR, sp. zn. PL. ÚS 7/2017 zo dňa 31.05.2017, ktorý uviedol nasledovné:
- „Uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky č. 570 z 5. apríla 2017 o zrušení článku V a článku VI rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky z 3. marca 1998 o amnestii uverejneného pod číslom 55/1998 Z. z., rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky zo 7. júla 1998 o amnestii uverejneného pod číslom 214/1998 Z. z. a rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky v konaní o milosť pre obvineného zo dňa 12. decembra 1997 č. k. 3573/96-72-2417 je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky“.
48. V zmysle týchto novoprijatých legislatívnych zmien sa malo zrušiť i právoplatné uznesenie o zastavení trestného stíhania voči Ing, ST a ďalším osobám (vrátane Ing. AB).
49. V danej veci okolnosti prípadu odôvodňujú potrebu vydať vnútroštátny príkaz na zatknutie ako aj Európsky zatýkací rozkaz. Súd v danej veci na návrh prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave vydal Medzinárodný zatýkací rozkaz, lebo podľa medializovaných informácií (na ktoré poukázal prokurátor vo svojom návrhu na vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu) sa Ing. ST má nachádzať v republike Mali. Keďže súd nedisponuje relevantnou informáciou o pobyte ST, pričom nie je vylúčené, že sa nachádza alebo sa bude nachádzať aj na území členského štátu EÚ, súd má v úmysle vydať i Európsky zatýkací rozkaz. Pred vydaním európskeho zatýkacieho rozkazu je však potrebné s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora EÚ vydať i národný zatýkací rozkaz, inak európsky zatýkací rozkaz nie je platný (napr. Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, spis. č. C-241/15 Bob- Dogi).
50. Vzhľadom na skutočnosť, že má súd pochybnosti, či vydaniu európskeho zatýkacieho rozkazu nebráni prekážka “ne bis in idem”, vnútroštátny súd žiada o výklad Súdny dvor Európskej únie.

IV. Právne posúdenie

A. Uplatniteľnosť Charty základných práv Európskej únie

51. V tomto prípade je aplikovateľná Charta základných práv Európskej únie, pričom poukazujeme na nasledovné právne úvahy prednesené generálnou advokátkou J. Kokott vo veci C 73/2016 dňa 30.03.2017:

„Podľa článku 51 ods. 1 Charty základných práv EÚ základné práva zaručené v právnom poriadku Únie sa uplatnia vo všetkých situáciách, ktoré upravuje právo Únie.¹ Ako sa už konštatovalo najmä v rozsudku Åkerberg Fransson, Charta je v súlade s tým uplatniteľná aj na daňové sankcie, pokiaľ ide o daňové požiadavky práva Únie.² Pritom je potrebné myslieť najmä na daň z obratu a spotrebné dane. Ale aj určité otázky priamych daní podliehajú právu Únie, napr. otázky v pôsobnosti konkrétnych harmonizačných opatrení³ alebo ak sa obmedzili základné slobody.⁴ V konkrétnych prípadoch bude preto musieť často vnútroštátny súd preskúmať, či je Charta uplatniteľná. Ak právo Únie a Charta nie sú uplatniteľné, budú okrem toho často vyplývať podobné požiadavky z článku 8 EDĽP.

52. Pre prejednávané konanie z toho vyplýva, že použitie zoznamu v súvislosti s výberom daní podlieha smernici o ochrane údajov a Charte, zatiaľ čo v oblasti trestného práva je, pokiaľ ide o otázky upravené právom Únie, uplatniteľná len Charta.“
53. Článok 51, ktorý definuje „rozsah pôsobnosti“ Charty, vo svojom odseku 1 uvádza, že ustanovenia tejto Charty „sú určené pre... členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie“ a vo svojom odseku 2 uvádza, že Charta „nerozširuje rozsah pôsobnosti práva Únie nad rámec právomocí Únie“. Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že „na určenie, či vnútroštátna právna úprava predstavuje vykonanie práva Únie v zmysle článku 51 Charty, treba spomedzi iných kritérií preskúmať, či je jej cieľom vykonanie ustanovenia práva Únie, aká je povaha tejto právnej úpravy, a či táto právna úprava sleduje iné ciele než tie, ktoré zahŕňa právo Únie, hoci môže toto právo nepriamo ovplyvniť, ako aj to, či existuje osobitné ustanovenie práva Únie v tejto oblasti alebo také, ktoré by ho mohlo ovplyvniť“ (rozsudok zo 6. marca 2014, Siragusa, C-206/13, EU:C:2014:126, bod 25).
54. V danom prípade sa nepochybne uplatňuje právo Únie, keďže v danom prípade sa aplikuje Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV.
55. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že rámcové rozhodnutie 2002/584 má zavedením zjednodušeného a efektívneho systému odovzdávania osôb odsúdených alebo podozrivých z porušenia trestného zákona zjednodušiť a zrýchliť súdnu spoluprácu s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného pre Úniu, a to stať sa zónou slobody, bezpečnosti a spravodlivosti na základe vysokého stupňa dôvery, ktorá má existovať medzi členskými štátmi v súlade so zásadou vzájomného uznávania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. februára

¹ Rozsudky z 26. februára 2013, Åkerberg Fransson (C-617/10, EU:C:2013:105, bod 19), a zo 17. decembra 2015, WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832, bod 66).

² Rozsudok z 26. februára 2013 (C-617/10, EU:C:2013:105, bod 27).

³ Pozri napríklad rozsudok z 22. októbra 2013, Sabou (C-276/12, EU:C:2013:678, bod 23 a nasl.).

⁴ Rozsudky z 11. júna 2015, Berlington Hungary a i. (C-98/14 EU:C:2015:386, bod 74 a citovaná judikatúra).

2013, Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, body 36 a 37, ako aj z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, body 75 a 76).

56. Rovnako je uplatnenie Charty základných práv EÚ dané i aplikáciou Smernice č. 2012/13 (o práve na informácie v trestnom konaní) a Smernice 2016/343/EÚ (o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní).

B. O prvej prejudiciálnej otázke

57. Prvou prejudiciálnou otázkou žiada vnútroštátny súd o podanie výkladu, či európskemu zatýkaciemu rozkazu v danej veci bráni prekážka “ne bis in idem”.
58. V prvom rade vnútroštátny súd uvádza, že aj napriek tomu, že na prvý pohľad sa zdá, že položená otázka je otázkou, ktorú by mal položiť vykonávací súd, a nie súd štátu pôvodu, čo by naznačovalo hypotetickosť otázky, nie je tomu tak.
59. Európsky zatýkací rozkaz má byť stále primeraný cieľu. Je tomu tak i v prípade, keď okolnosti prípadu patria do pôsobnosti čl. 2 ods. 1 Rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV. Vzhľadom na závažné dôsledky, ktoré má vykonanie EZR pre slobodu vyžiadanej osoby a na obmedzenie voľného pohybu, by mal štát pôvodu pri rozhodnutí o tom, či vydá alebo nevydá EZR, zvážiť nutnosť jeho vydania, a tak posúdiť i prípadné prekážky, ktoré by bránili budúcemu vykonaniu EZR. Uvedené jasne vyplýva i z Oznámenia Komisie - Príručka o vydávaní a vykonávaní európskeho zatykača (2017/C 335/01 U.V.): „Vydávajúce orgány by mali okrem toho zvážiť, či by sa namiesto EZR mohli použiť iné opatrenia justičnej spolupráce. Iné právne nástroje Únie v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach stanovujú iné opatrenia, ktoré sú v mnohých situáciách účinné, ale menej donucovacie (pozri oddiel 2.5).“
60. V zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva, že jedným z kontrolných mechanizmov pri vydaní EZR je požiadavka vydania národného zatykača (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-241/15, Bob-Dogi). Ak teda národný súd vydá EZR bez národného zatykača, tak EZR je neplatný a nie je možné ho vykonať.
61. Ako v tejto veci pripomenul Súdny dvor, systém EZR zahŕňa dvojité úroveň ochrany procesných práv a základných slobôd, ktorá sa musí uplatňovať vo vzťahu k vyžiadanej osobe - súdnu ochranu poskytovanú na prvej úrovni, na ktorej sa prijíma vnútroštátne súdne rozhodnutie, a ochrana, ktorá sa poskytuje na druhej úrovni, na ktorej sa vydáva EZR. Táto dvojitá úroveň súdnej ochrany chýba v situácií, keď vnútroštátny súdny orgán pred vydaním EZR neprijal nijaké vnútroštátne súdne rozhodnutie, na základe ktorého by mohol byť EZR vykonaný.
62. Ťažisko položenej prejudiciálnej otázky spočíva v tom, či právoplatné uznesenie o zastavení trestného stíhania (resp. rozsudok o oslobodení) predstavuje naďalej prekážku ne bis in idem, keď tieto rozhodnutia boli vydané na základe amnestie, ktorá bola po právoplatnosti týchto rozhodnutí zrušená zákonodarným orgánom a

vnútroštátny právny poriadok ustanovuje, že zrušením takej amnestie sa zrušujú rozhodnutia štátnych orgánov v rozsahu, v ktorom boli vydané a odôvodnené na základe amnestií a milostí, a zanikajú zákonné prekážky trestných stíhaní, ktoré mali základ v takejto zrušenej amnestii, a to všetko bez osobitného súdneho rozhodnutia alebo súdneho konania.

63. Podstata teda spočíva v tom, či základné právo nebyť stíhaný dvakrát garantované Chartou základných práv EÚ môže byť v danej veci prelomené takým národným mechanizmom zrušenia právoplatných rozsudkov v trestných veciach, ktoré prijíma priamo zákonodarný orgán bez akéhokoľvek súdneho rozhodnutia a bez akejkolvek účasti dotknutých osôb. Inými slovami povedané, či je v súlade s právom EÚ, aby sa do rozhodovania o vine a treste priamo “zapojil” zákonodarný orgán za situácie, ak takýto mechanizmus je v súlade s vnútroštátnym ústavným poriadkom. A ešte inými slovami povedané, či je vnútroštátny súd s ohľadom na právo EÚ povinný rešpektovať takéto zrušenie amnestií, ktoré je síce súladné s vnútroštátnym ústavným poriadkom, avšak odporuje právu EÚ.

C. O druhej prejudiciálnej otázke

64. Druhou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd Súdneho dvoru EÚ pýta na to, či je Smernica č. 12/2013 aplikovateľná i na také špecifické konanie, predmetom ktorého je zrušenie amnestie v zmysle “národného mechanizmu” zrušovania amnestie.
65. Článok 2 s názvom “Rozsah smernice” ods. 1 ustanovuje: “Táto smernica sa vzťahuje na akékoľvek osoby od chvíle, keď sa od príslušných orgánov členského štátu dozvedia, že sú podozrivé alebo obvinené zo spáchania trestného činu, až do ukončenia konania, čo znamená právoplatné rozhodnutie o otázke, či podozrivá alebo obvinená osoba spáchala trestný čin, vrátane prípadného vynesenia rozsudku a rozhodnutia o opravnom prostriedku.”
66. Článok 3 s názvom “Právo na informácie o právach” ods. 1 písm. f/ ustanovuje: “Členské štáty zabezpečia, aby sa podozrivým alebo obvineným osobám poskytli bezodkladne informácie aspoň o uvedených procesných právach uplatniteľných podľa vnútroštátneho práva s cieľom umožniť ich účinné uplatňovanie: f/ právo na informácie o obvinení v súlade s článkom 6.”
67. Článok 6 s názvom “Právo na informácie o obvinení” ods. 4 ustanovuje: “Členské štáty zabezpečia, aby podozrivé alebo obvinené osoby boli bezodkladne informované o akýchkoľvek zmenách, ktoré sa týkajú informácií, ktoré im boli poskytnuté v súlade s týmto článkom, ak je to potrebné na zaručenie spravodlivého konania.”
68. V zmysle článku 7 s názvom “Právo na prístup k spisovému materiálu” platí: „Ak je určitá osoba zatknutá a zadržaná počas ktoréhokoľvek štádia trestného konania, členské štáty zabezpečia, aby sa zatknutej osobe alebo jej advokátovi sprístupnili dokumenty týkajúce sa daného prípadu, ktoré majú príslušné orgány v držbe a

ktoré sú podstatné pre účinné napadnutie zákonnosti zatknutia alebo zadržania v súlade s vnútroštátnym právom.“

69. Uvedená Smernica má podklad v ustanovení článku 82 ZFEÚ, ktoré pojednáva o minimálnych štandardoch, ktoré sa majú uplatňovať v Európskej únii, pričom poukážem na recitál č. 9,10 a 11 tejto Smernice:
70. V článku 82 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa upravuje ustanovenie minimálnych pravidiel uplatniteľných v členských štátoch s cieľom uľahčiť vzájomné uznávanie rozsudkov a iných justičných rozhodnutí a policajnú a justičnú spoluprácu v trestných veciach, ktoré majú cezhraničný rozmer. Uvedený článok odkazuje na „práva jednotlivcov v trestnom konaní“ ako na jednu z oblastí, kde sa môžu ustanoviť minimálne pravidlá.
71. Spoločné minimálne pravidlá by mali viesť k vyššej dôvere v systémy trestného súdnictva všetkých členských štátov, čo by následne malo viesť k efektívnejšej justičnej spolupráci v atmosfére vzájomnej dôvery. Uvedené spoločné minimálne pravidlá by sa mali ustanoviť v oblasti informácií v trestnom konaní.
72. Rada prijala 30. novembra 2009 uznesenie o Pláne na posilnenie procesných práv podozrivých alebo obvinených osôb v trestnom konaní (1) (ďalej len „plán“). V pláne sa uplatňuje prístup založený na postupných krokoch a vyzýva sa v ňom na prijatie opatrení týkajúcich sa práva na preklad a tlmočenie (opatrenie A), práva na poučenie o právach a informovanie o obvinení (opatrenie B), práva na právne poradenstvo a právnu pomoc (opatrenie C), práva na komunikáciu s príbuznými, zamestnávateľmi a konzulárnymi orgánmi (opatrenie D) a osobitných záruk pre podozrivé alebo obvinené osoby, ktoré sú zraniteľné (opatrenie E). V pláne sa zdôrazňuje, že poradie týchto práv má len orientačný charakter, z čoho vyplýva, že tento plán možno zmeniť v závislosti od priorít. Plán je navrhnutý tak, aby fungoval ako celok; iba po zavedení všetkých jeho súčastí bude v plnej miere možné pocítiť jeho prínosy.”
73. Táto smernica garantuje obvinenému v každom štádiu trestného konania právo na všetky informácie týkajúceho sa trestného konania, ak sú potrebné na zaručenie spravodlivého konania ako i právo na prístup k spisovému materiálu, pričom toto právo na vzhľadom k tomu, že vnútroštátna práva úprava v konaní pred Národnou radou SR a v konaní pred Ústavným súdom SR postavenia účastníka tak nastáva stav, že nemôže realizovať základné procesné práva. Je pritom potrebné zvýrazniť osobitný charakter konania o súladnosti rozhodnutia o zrušení amnestií, ktorým dochádza i k zrušeniu individuálneho právneho aktu, akým nepochybne v danom prípade je uznesenie o zastavení trestného stíhania. Vnútroštátny súd má preto za to, že konanie o zrušení amnestií (vedené Národnou radou SR a Ústavným súdom SR) je podraditeľný pod túto Smernicu, a teda toto konanie predstavuje “štádium trestného konania” v zmysle Smernice 12/2013/EÚ, pričom vnútroštátna právna úprava nereflektuje základné práva v zmysle tejto Smernice.

74. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti v rozhodnutí Frisancho Perea proti Slovensku, spis. č. 383/2013 zo dňa 21.10.2015 kritizoval konanie o individuálnej ústavnej sťažnosti, ktoré prebiehalo bez toho, aby dotknuté osoby boli účastné tohto konania pred Ústavným súdom SR. Práve dôsledkom tohto rozhodnutia bola prijatá novela Zákona o Ústavnom súde (zákon č. 38/1993 Z.z.), ktorá priznala dotknutým osobám procesné práva obdobné účastníkom konania.

D. O tretej prejudiciálnej otázke

75. Treťou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd Súdneho dvoru EÚ pýta, či ustanovenia vnútroštátneho zákona, ktoré obmedzujú Ústavný súd SR na posúdenie súladnosti len s vnútroštátnou ústavou sú zlučiteľné jednak so základnými právami garantovanými EDĽP, ako i Chartou základných práv EÚ, ale najmä so zásadou lojality (zásada lojality vyplýva z článku 4 ods. 3 ZEÚ), pričom sa predpokladá, že na základe tohto ustanovenia sa táto povinnosť uplatní tiež vo vzájomných vzťahoch medzi členskými štátmi a Úniou (pozri stanovisko 2/13, EUC:2014:2454, bod 202).
76. Taktiež má vnútroštátny súd za to, že “národný mechanizmus” zrušenia amnestii môže byť prípadne v rozpore so zásadou proporcionality a najmä zásadou efektivity, ktorá limituje procesnú autonómiu členských štátov Únie pri prijímaní vnútroštátnych právnych predpisov.

E. Potreba nalievavého konania

77. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o vec súvisiacu s Európskym zatykáčím rozkazom, vnútroštátny súd navrhuje, aby SD EÚ postupoval podľa článku 107 Rokovacieho poriadku a návrh prejednal ako nalievavé prejudiciálne konanie. Vnútroštátny súd poukazuje v prvom rade na ustanovenie čl. 17 ods. 1 Rámcového rozhodnutia, v zmysle ktorého platí: „Európsky zatykač sa prejednáva a vykonáva ako nalievavá záležitosť.“
78. Na vec sa vzťahujúci trestný spis Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T 86/2017 bude v zmysle Odporúčania Súdneho dvoru Európskej únie č. 2016/C 439/01 predložený obratom cestou Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky.

Okresný súd Bratislava III

dňa 11.05. 2020